

[Lars P. Jensen.]

populært, at konen med kirsebærrene skal have lov til at sælge sine kirsebær til vejfarende; dog skal de pågældende ikke kunne åbne butikker eller udsalgssteder langs vejen, som kan konkurrere med andre virksomheder, der handler med disse varer, og som skal holdes lukket i lukketiden.

I litra m foreslås indsat en bestemmelse om, at de butikker, der sælger færdiglavet smørrebrød, også får lov til at sælge små kolde færdiglavede retter i den almindelige butikslukketid, således at folk, der ikke ønsker at gå på restaurant, når de kommer fra arbejde, eller enlige, der selv laver deres mad, kan købe disse retter og selv varme dem hjemme.

Endvidere foreslås indsat et nyt litra n, hvorefter salg af husdyr også kan finde sted i butikslukketiden, hvilket udvalget har anset for naturligt.

Til § 5, den paragraf, vi i udvalget populært har kaldt bagerparagraffen, er foreslået den ændring i litra c og litra d, at lukketiden ændres fra kl. 21 til kl. 22. Det er sket efter et meget stærkt ønske fra faget og de handlende indenfor denne branche, idet branchen hævder, at en stor del af deres omsætning finder sted netop i denne time. Det er overfor udvalget oplyst, at ca. 30 pct. af disse virksomheders salg finder sted i denne time, at de ikke har noget nævneværdigt salg i de første morgentimer, og at de ganske afgjort er sæsonprægede, og at deres salg væsentligt finder sted, når publikum går til eller fra teatre og biografteatre.

Der kunne være grund til at sige en hel del om denne § 5. Fra bagernes side har der været ønske om, at man i loven skulle påbyde lukning om søndagen, men da bagerne har stillet som et krav, at også konditorierne så skulle lukke om søndagen, og at udlevering af brød fra butikken ikke måtte finde sted, har udvalget ikke ment at kunne følge dette ønske, men har henholdt sig til ministerens forslag og kun foretaget ændring på de to enkelte punkter i paragraffen, som jeg her ganske kort har gjort rede for.

Efter § 8 er det tilladt, at blomsterforretninger sælger visse ting, der er naturligt tilhørende til blomster. Det foreslås nu, at man ikke behøver at købe blomster i forbindelse hermed.

Til § 9 er der kun foreslået den ændring, at § 4 c føres op. Det betyder altså, at jernbanekiosker ikke må handle med andet end de varer, som er nævnt i den paragraf, hvorunder disse butikker sorterer. De må altså

ikke udarte til hele kolonial- og isenkrambutikker.

Hvad angår § 11, fotografparagraffen, er udvalget enig om at følge fagets henstilling om, at fotografene skal lukke i de i § 2 nævnte tider, dog således at de får ret til at holde deres atelier åbent om lørdagen til kl. 20 og ligeledes på folkekirkens helligdage undtagen langfredag, påskesøndag og 1. juledag. I ministerens forslag var også 1. pinsedag undtaget, men vi har fra friluftsfotografene fået en meget kraftig henstilling om at få ret til at fotografere også den dag, idet en stor del af deres omsætning netop falder på pinsesøndag. Ændringen til stk. 2 tilsigter at give fotografer, til hvis atelier der kun er adgang gennem butik, samme ret, således at de ikke kommer i klemme mellem andre paragraffer i lukkeloven.

Til § 12 er der kun foreslået en uvæsentlig ændring, og jeg skal ikke gøre bemærkninger herom udover det, der står i betænkningen.

§ 14 er den kollektive paragraf, og udvalget foreslår, at denne paragraf skal udgå. Udvalget har meget nøje drøftet denne paragrafs betimelighed, men har ikke ment, at den foreslåede form var tilfredsstillende. Man kan jo ved en sådan paragraf tvinge forretninger til at holde åbent. Det har navnlig været enkelte forretninger, som skomagerbutikker og optikerforretninger, der har været i udvalgets tanker. Det kan jo være uheldigt, hvis et menneskes briller går i stykker, at han ikke kan få dem repareret. Men selvom man beholder denne paragraf og forbyder disse forretninger at lukke, kan man jo alligevel ikke tvinge dem til at udføre det arbejde, der er nødvendigt.

Udvalget er endvidere af den opfattelse, at dels den kollektive ferielukning i flere uger, branchelukningen, dels lukningen enkelte ugedage ganske langsomt vil forsvinde, efterhånden som varemængden bliver større og konkurrencen sætter ind. Vi har jo allerede set, at da der kom mere kød i butikkerne, ophørte slagterne at holde lukket enkelte ugedage, og vi har også set, at da der kom flere tobaksvarer frem, ophørte cigarhandlerne at lukke eftermiddag eller formiddag, som vi så det i den tid, da der var mangel på disse varer. Vi tror også, at den kommende tids kamp om kunder vil bevirke, at man vil komme bort fra dette rudiment fra krigstiden. Det er jo ændret således, at det ikke er et sælgermarked, men et købermarked nu, og jeg tror også, at hele handelsstanden i konkurrencen om kunderne er interesseret i at betjene dem så godt som muligt, således at dette løser sig af sig selv.